

Hvis det havde været lige nu — lad os sige i Aar —, at Kanalen var brudt igennem, og man øjeblikkelig havde kunnet stoppe det, var det en anden Sag, men efter at Forholdene nu har bestaaet i en lang Række af Aar, og man efterhaanden har lært at indordne sig under dem, og efter at der er opstaaet et Saltvandsfiskeri af en næsten enestaaende Rigdom — vore Limfjordsøsters og Rødspætter er kendte ikke alene over hele Landet, men ud over Landets Grænser, og Fiskeriet af dem indbringer store Indtægter; Statens Indtægter gennem Forpagtningsafgifter for Østersfiskeriet har i de senere Aar andraget 145,000 Kr. —, tror jeg, det vilde være rart, om vi en Gang kunde komme bort fra den Tanke at skulle vende tilbage til de gamle Forhold. Selv om der skete Ødelæggelser ved den Naturforandring, der fandt Sted, da Kanalen brød igennem — og det er ubestrideligt —, er det nogenlunde trukket i Lave nu. Den Skade, der skete ved Overgang fra fersk Vand til Saltvand, der gjorde, at Ferskvandsgræsset paa de til Fjorden grænsende Græsningsarealer blev ødelagt, er delvis rettet ved, at Saltvandsgræsset nu er kommet frem. Og den Skade, der skete, idet en Mængde Ferskvandsfisk blev ødelagt — de sejlede i Land som døde i Massevis rundt omkring —, har man nu faaet fuldstændig Erstatning for ved, at der er kommet Saltvandsfisk i Stedet derfor. Skulde vi vende tilbage til Ferskvandsfiskeriet, vilde det sikkert vare længe, inden vi fik et saadant Ferskvandsfiskeri, at det nogenlunde var i Stand til at erstatte det nuværende Saltvandsfiskeri. Det kommer ganske sikkert af, at nogle af de store Ferskvandsøer, der fandtes rundt omkring Limfjorden, nu er forsvundne, tørlagte, saa vi ikke kan vente, at Ferskvandsfiskene vil vende tilbage til Limfjorden.

Jeg vil, som sagt, paa det bedste paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Den foregaaende Taler saavel som Ministeren omtalte det i det andet Ting indbragte private Lovforslag om Hayneanlæg og andre Anlæg paa Jyllands Vestkyst. Dette Lovforslag eksisterer jo ikke mere, det er taget tilbage, idet det Udvalg, som behandlede saavel dette som Regeringens Lovforslag i Folketinget, er enedes om at fremme Regeringens Lovforslag mod, at Ministeren har afgivet Erklæring om at ville nedsette den af de private Forslagsstillere ønskede Kommission til en Undersøgelse af og Fremsættelse af Forslag om, hvor man skulde

iværksætte Nyanlæg. Ministeren har jo givet sin Tilslutning til Nedsættelsen af en saadan Kommission. Jeg skal ikke komme dybt ind paa at omtale hverken det private Lovforslag eller Kommissionen eller dens Sammensætning, men vil kun sige, at jeg ser med Glæde, at vi, saa snart Forholdene tillader det, saa snart vi kan faa vel funderede Forslag frem og vor økonomiske Evne tillader det, gaar til Nyanlæg af Hayne til Støtte for Fiskeriet paa Vestkysten. Det har min fuldeste Sympati, idet jeg tror, at vi ikke har Lov til at skyde denne Sag fra os. Jeg udtalte før, at enhver Udvidelse af Esbjerg Havn har vist sig knapt nok at være færdig, inden Pladsen var besat, og jeg tror ogsaa nok, at der er en saa stor Fremtidsmulighed for en videre Udvikling af det søgaaende Fiskeri, at det skal vise sig, at det er rentabelt nationaløkonomisk set at ofre noget mere paa Anlæg til Støtte for Fiskeriet paa Vestkysten. Men jeg finder det naturligt, at vi nu begynder med det, Regeringen har foreslaaet her, at vi udnytter Thyborøn-Kanalen som den naturlige Havn, den egentlig er; for i det Øjeblik, vi har stabiliseret Forholdene deroppe saaledes, at Kanalen kan befares, maa vi ikke være blinde for, at alle Limfjordsegnene, alle Byerne kan anløbes derfra. Det er ikke saaledes som med en Havn ude paa den aabne Kyst; der kan Skibene lægge til, og dette Sted kan ved Jernbaner sættes i Forbindelse med det øvrige Land; men naar vi faar et sejlbart Løb gennem Thyborøn-Kanalen, kan Skibene, saavel Fiskeriskibene som Fragtskibene, gaa derind og ikke alene lægge til nærmest indenfor i den foreslaaede Havn, hvor de straks er i Forbindelse med det øvrige Land gennem Jernbane over Lemvig, men de kan ogsaa gaa ind til Struer og til samtlige Limfjordsbyer med deres Fangst eller Ladning, hvad de nu har. Det er dog en stor Fordel frem for at lægge til ved en Havn ude paa den aabne Kyst, hvor alt, hvad der skulde ind til Landet, maatte videreføres med Bane, det maa man ikke være blind for. Det er ogsaa, synes jeg, værd at lægge Mærke til, at Thyborøn-Kanalen ligger lige ud for de fiskerigeste Banker i Vesterhavet, at Kutterne derfra hurtigere kan komme til de fiskerige Banker end fra Pladser længere Syd paa eller Nord paa. Thyborøn ligger desuden nogenlunde midtvejs mellem de alt bestaaende Hayneanlæg ved Esbjerg og Skagen og er, som jeg sagde før, Støttepunkt for Redningsdamperne,